

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους, Συμεὼν τοῦ Στυλίου, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν, μνήμη τῶν ἁγίων μ' γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης μαρτύρων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Γ'

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μ' γυναικῶν καταλιμπάνεται. Ὅπου ὁμως ἐορτάζονται, ἀντικαθίσταται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Συμεὼν διὰ τῆς τῶν μαρτύρων, ψαλλομένης ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Κοντάκιον· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου, Θεοτόκε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχοῦ 4, τῆς Ἰνδίκτου τὰ 3 προσόμοια· «Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας» καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου Συμεὼν· «Ὅσιε πάτερ».

Δόξα: τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἡχοῦ· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ὁσίου· «Ὅσιε πάτερ».

Καὶ νῦν: τῆς Ἰνδίκτου· «Σύ, βασιλεῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ πάσης δημιουργός». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Υπομονῆς στῦλος γέγονας». Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ὁσίου· «Ἐγκρατεία τὸν βίον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ καιροὺς καρποφόρους».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἰνδίκτου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· «Ὑπερζέσας τῇ πίστει». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ ὁσίου· «Φωστῆρος δίκην, ὅσιε» καὶ τῆς Ἰνδίκτου· «Δημιουργὸς καὶ πρύτανις».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου· «Προαιώνιε Λόγε» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».

Δόξα: τὸ Ἰ' ἑωθινόν· «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν: τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», «Υπομονῆς στῦλος γέγονας», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής».

Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου· «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον».

Εὐαγγέλιον: τῆς Ἰνδίκτου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Ματθαίου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάμαντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

3. ΤΡΙΤΗ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυδώρου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βαβύλα ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως προφήτου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Ζαχαρίου προφήτου πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σώζοντος καὶ Εὐψυχίου μαρτύρων, Εὐόδου καὶ Ὀνησιφόρου ἀποστόλων, Σώζοντος παιδομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Σώζοντος τοῦ νέου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (ἐπίμετρον).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον (ᾠδα).

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (δίς). Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ

τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Μετὰ τὴν γ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ς' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἶτα ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν η' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν». Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης. Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια, οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι».

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, καὶ τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος Σμύρνης.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν ΙΑ'

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (καθολικῆς) Λεμεσοῦ καὶ ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 4 καὶ τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» (δίς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ β' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντί θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Ἀναβόησον, Δαυΐδ», διὰ δὲ τὴν β'· «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου (ἄνευ τοῦ ἀναστασίμου προκειμένου).

Προκείμενον: τῆς ἑορτῆς· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρίς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀγαθόν, λέγω τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης): τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾷσα Μαριάμ». «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρὰ» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα).

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν ἀμφοτέροι μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς 4 ἑκάστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἡ Παρθένος Μαριάμ» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἤχον β' καὶ μετ' αὐτὴν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ἤχος β'), ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια.

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ θ' ὥδῃ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν» εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια.

Εἴτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα» καί· «Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα: τῆς ἑορτῆς· «Αὕτη ἡμέρα Κυρίου».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α'

«Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωῒ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

«Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

«Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

«Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν
εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

«Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω,
ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

«Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ».

«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος· τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν
γράμμασιν».

Εὐαγγέλιον· τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν οὐρανόν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς·
«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι IB' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια IB' ἐβδ. Ματθαίου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Εἰς ναοὺς ὅμως τιμωμένους ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων, ἡ ἀκολουθία εἶναι δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Νὰ γίνῃ εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Νὰ ψαλοῦν καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τοὺς αἵνους, νὰ ψαλοῦν τὰ προσόμοια καὶ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων τῶν αἵνων καὶ μετ' αὐτοὺς δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ «ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός» εἰς τὸ β'. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἁγίων. **Κοινωνικόν**· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα».

10. ΤΡΙΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων, Πουλχερίας τῆς βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος τῶν ἀποστόλων, Ἡσαΐου ὁσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (ἐπίμετρον).

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (Τρίτη Β' ἐβδ. Ἰωάννου).

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου ὁσίων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (Τρίτη ς' ἔβδ. Ἰωάννου).

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Κορνούτου ἐπισκόπου Ἰκονίου καὶ Αὐτονόμου ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ (Δευτέρα ς' ἔβδ. Ἰωάννου).

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κορνηλίου ἑκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Ἀπολυτίκια, τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου (εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος, τῶν ἐγκαινίων.

Εὐαγγέλιον, προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ. Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα».

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδους καὶ Σταυροῦ Μίνθης.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν». Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος».

Κοντάκιον· «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίροις, ὁ ζωηφόρος Σταυρός», μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων πρὸ τοῦ β' καὶ γ'.

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκιον: τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» (τρίς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυχτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. (Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό).

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου.

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος».

Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς. «Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα».

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα. «Σύ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανόνες: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια. «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. «὘ν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια. «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Καταβασίαι: «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί. «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. «Σταυρός, ὁ φύλαξ» (δὶς) καί. «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἅπαξ).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς. «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς. «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη εἰς ἤχον δ'.

Ἡ τάξις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ

τριῶν κηρίων. Εἴτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἡὺς τρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσιν ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἴτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, φάλλων τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐπαναλαμβάνομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δίς.

Εἴτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἷαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃ, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν καὶ ὑφοῖ αὐτὸν λέγων μεγαλοφώνως· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν Τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρίς διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑφοῖ καὶ πάλιν τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». Καὶ φάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶν ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑφοῖ τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*». Καὶ φάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἄνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ*». Καὶ φάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑφοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν*

ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ φαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων». Καὶ ψάλλεται ἡ εἰς ἑκατοντάς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ) ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν, ψάλλων τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως». Εἵτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλων τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα»).

Ἀκολούθως γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἵτα τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἐορτῆς, ὡς ἀκολούθως·

Ἀντίφωνον α΄

«Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ,
καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν,
ἐκίνησαν κεφαλὴν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

«Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

«Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

«Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο,
ὃ κατεσχένωσας ἐν αὐτῷ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ».

Ἀντὶ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος· τῆς ἐορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

Εὐαγγέλιον· τῆς ἐορτῆς· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν». (Νὰ
ἀναγνωσθῇ ὁλόκληρον).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς·
«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου
οσίου, Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυ-
ρὸς ἀνυψούμενος» (14ῃ Σεπτεμβρίου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Νικήτα·
«Τὸν ἀλιτῆριον, μάρτυς» (15ῃ Σεπτεμβρίου).

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «Φωστῆρα τῶν μαρτύρων».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου)· «Ὁ
Κύριος ἐβασίλευσεν»²⁹.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «Τῆς νίκης ἐπώνυμος».

Καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς» (14ῃ Σεπτεμβρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τοῦ
ἁγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε,
τὸν λαόν σου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

29. Δὲν φάλλεται κατὰ τὴν σήμερον τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενον προκείμενον·
«Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», καθ' ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας φάλλεται πάντοτε
τὸ «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν», τὸ ὁποῖον προηγεῖται πάντων τῶν προκειμένων, ὡς
ἀναστάσιμον.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ γ' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (15ῃ Σεπτεμβρίου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον», διὰ δὲ τὴν β'· «Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ», τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Τῶν πόνων, μακάριε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ ἁγίου· «Ὡς ἐτροπώσω, πάνσοφε» καὶ τὸ μεθέορτον· «Σταυρός, ὁ φύλαξ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (14ῃ Σεπτεμβρίου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα: τὸ Α' ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος».

Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦται».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῆς ἁγίας,

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Νὰ γίνῃ εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Νὰ ψαλοῦν καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας» καὶ δοξολογία μεγάλη, παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῆς ἁγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΤΡΙΤΗ. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστews, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ ἁγίου Ἡρακλειδίου παρὰ τὸ χωρίον Πολιτικόν.

Αἱ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἡρακλειδίου, Αὐξιβίου καὶ Ἀναστασίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐμενίου ὁσίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν, Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου,

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Νὰ γίνῃ εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Νὰ φαλοῦν καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας» καὶ δοξολογία μεγάλη, παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κοδράτου ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καὶ Ἰσαακίου ἐπισκόπων Κύπρου ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου φάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, ἔνεκα τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἀποδόσεως φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Σημείωσις: Ἐφεξῆς, καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου τῶν μαρτύρων.

Πλήρης ακολουθία τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Β'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου· «Τῶν οὐρανίων χαρίτων» καὶ τὰ 3 τοῦ ιερομάρτυρος Φωκᾶ· «Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων».

Δόξα: τοῦ ιερομάρτυρος· «Ἐκ βρέφους ἐγένου».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν: τὸ θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» Δόξα, τοῦ ιερομάρτυρος Φωκᾶ· «Καὶ τρόπων μέτοχος». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ δ' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ἀποστόλου μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ιερομάρτυρος μετὰ στίχου·

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.
Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν μέγαν ἀπόστολον». Δόξα, τοῦ ἱερομάρτυρος· «Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παρθένε πανάμωμε τὸν ὑπερούσιον».
Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».
 Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».
Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τοῦ ἱερομάρτυρος· «Ἱεραρχῶν ἀκρότης» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων».
Αἱνοι: τὰ ἀναστάσιμα.
Δόξα: τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».
Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν: τῆς Κυριακῆς.
Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Καὶ τρόπων μέτοχος», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».
Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν· «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει».
Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς Α' Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην».
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου, Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἑξῆς στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Εἰς τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ἀποστίχων· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

24. ΤΡΙΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἱσαποστόλου, ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου, Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίας Θέκλης παρὰ τὸ χωρίον Μοσφιλωτή. Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θέκλης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ μετástασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος ἀποστόλων.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ εὗρεσις καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, Χαρίτωνος ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Νεοφύτου, Χαρίτωνος καὶ Αὐξεντίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*».

Κοντάκιον· «*Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α' ἤχου 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ· «*Παθὼν κυριεύσας*» εἰς 4.

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «*὘ν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «*Ὅσιε πάτερ*».

Καὶ νῦν: τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῆς ἐρήμου πολίτης». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.
 Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4 ἕκαστος.
Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Τῆς ἄνω ἐφιέμενος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐκαίνισας, ἄχραντε».
Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».
 Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».
Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ ἁγίου· «Ἐν δόξῃ παριστάμενος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον σε».
Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.
Δόξα: τὸ Γ' ἑωθινόν· «Τῆς Μαгдаληνῆς Μαρίας».
Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν: τῆς Κυριακῆς.
Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».
Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς ΙΔ' Ἐπιστολῶν· «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς Β΄ Λουκᾶ· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν».
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.